

lige nu på antiterrorområdet, er jeg indstillet på at give en form for orientering til Folketinget om de nye beføjelser, som PET får, og som bl.a. vedrører indgreb i meddelelseshemmeligheden, naturligvis i respekt for de hensyn, der skal tages til en virksomhed som PET.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men nu ligger der jo ikke i vores forslag, at man skal have viden om de konkrete sager. Det, vi gerne ville vide, var bare antallet af sager, så jeg har svært ved at se, at det kunne give problemer for PET, at man får at vide, i hvor mange tilfælde der er foretaget indgreb i meddelelseshemmeligheden. Jeg må indrømme, at jeg altså har meget svært ved at se behovet for at hemmeligholde antallet.

Med hensyn til det andet, at man kan følge en sag, forstår jeg simpelt hen ikke, at ministeren ikke mener, det er relevant at vide, også for anklagemyndigheden og for dommerne, hvor ofte det sager, at de sager, hvor man har foretaget noget så indgribende som indgreb i meddelelseshemmeligheden, rent faktisk ikke fører til sigtelse, og hvor ofte de fører til sigtelse,

Jeg har svært ved at se, at det med moderne teknik skulle være en meget uoverkommelig opgave lige at sætte et kryds i en statistik, når man rejser sigtelse i en sag, hvor der tidligere har været foretaget indgreb i meddelelseshemmeligheden.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg tror, det er helt afgørende for at forstå det her, at man selvfølgelig skal spørge sig selv om, hvad det er, sådan en statistik skal bruges til.

Jeg er da helt overbevist om, at de personer, der arbejder med de konkrete sager, fuldt ud er klar over, hvad det er for elementer, der har været afgørende for, at der f.eks. er en person, som er blevet dømt for en forseelse, herunder også, hvorvidt de indgreb, der er foretaget i meddelelseshemmeligheden, har været afgørende for, at den pågældende person blev dømt.

Der er dog mange, mange ting, der kan spille ind i den afgørelse, og det synes jeg må overlades til den, der har den enkelte konkrete sag, at følge. Det vil være fuldstændig umuligt for Folketinget at komme til bunds i den eller få noget rimeligt indblik i den, hvis man kun får, om jeg så må sige, den ene side af sagen.

Jeg vil så også sige til fru Line Barfod, at årstabellerne bygger på indberetninger fra politikredsene til Rigspolitechefen, og politikredsene indberetter oftest først oplysningerne om indgreb, når den sag, hvori indgrebet har været anvendt, er afgjort. Det er baggrunden for, at antallet af sigtelser for flere af kriminalitetstyperne er udeladt af oversigten, og det er måske også bare til en forståelse af, hvordan tabellerne skal forstås. Men jeg synes, det giver et meget godt og især et meget klart og retvisende indblik i, hvor når man benytter sig af indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Kl. 13.30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til justitsministeren. Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Mere principielt handler dette forslag jo om, i hvilket omfang Folketinget skal kunne kontrollere, hvordan det egentlig er gået med vor egen lovgivning. Når det drejer sig om borgernes frihedsrettigheder og tvangsindgreb, er det klart, at det er en vigtig sag, og derfor må Folketinget naturligvis have adgang til så mange oplysninger som muligt. Men det må tilføjes, som ministeren også var inde på, at det må være inden for rimelighedens grænser.

Det er jo meget uheldigt, at en afgående byretspræsident siger, at det, han selv har lavet hele sit liv, bare har været at agere gummistempe. Det er jo kedeligt, vi ikke kan kalde ham i samråd, for det udsagn står og blaffer og skaber en vis mistillid, som han ærlig talt ikke kan være bekendt. Jeg vil godt sige, at jeg ikke regner ham for noget, efter at han sagt sådan, når han ikke dokumenterer det, så det synes jeg vi skal se bort fra. Det var en rigtig dårlig bemærkning, men han må jo være sur på nogen, og det er ikke vores skyld.

Jeg synes, vi skal være lidt konstruktive. Jeg tænkte, da jeg så forslaget, at det da er noget underligt noget at fremsætte et beslutningsforslag, for i Retsudvalget kan vi jo spørge om hvad som helst, og så kan vi få at vide, at det er så omfangsrigt, at det vil justitsministeren ikke. Men skulle vi ikke hellere i fællesskab være noget konstruktive?

Der er vel grund til at tro, at efterhånden som politiet har fået ny it, gør teknologien, at det bliver lettere at få i hvert fald nogle statistiske oplysninger. Der er vel også grund til at tro, at poli-